

Pagtatapat kay Kristo sa isang Kultura ng Antikristo

"Pag-iisip ng Matuwid sa Isang Baluktot na Mundo"

Roma 12:1-2

Wayne J. Edwards, Pastor

Sa Filipos 2:15 , pinayuhan ni Apostol Pablo ang kanyang mga tagasunod: ***"Patunayan ninyo ang inyong sarili na walang kapintasan at inosente, mga anak ng Diyos na namumuhay nang walang kapintasan sa gitna ng isang liko at suwail na henerasyon."***

- Ang "baluktot at baluktot" ay tiyak na angkop na mga termino para ilarawan ang henerasyong ating ginagalawan ngayon.
- Ang mga istrukturang pangkultura ng ating lipunan ay kinuha ng mga taong laban sa Diyos, anti-Kristo, at nagtataguyod para sa napakasama at kasamaan na ating sinasalungat bilang mga Kristiyano.
- Tulad ng nangyari sa bawat henerasyon, karamihan sa mga tao ng Diyos ay nais lamang na mamuhay nang payapa at payagang palakihin ang kanilang mga anak na igalang ang Diyos at patuloy na sundin ang kanilang paraan ng pamumuhay.
- Bilang mga Kristiyano, tayo ngayon ay namumuhay sa mga taong salungat sa ating pamumuhay, at tayo ay inuusig dahil ang ating pangako sa ating mga pagpapahalaga sa Bibliya ay isang banta sa kanila.
- Gayunman, gaya ng sinabi ni Pablo sa mga Kristiyano sa Filipos, tinawag tayo ng Diyos na mamuhay nang "ibabaw sa kadustaan" sa gitna ng baluktot na kulturang ito; gawin ang lahat ng ating makakaya upang mapangalagaan ang sibilisasyong ito hanggang sa marinig at matanggap ng huling hinirang ang ebanghelyo at tawagin tayo ni Jesus na "Halika!"

Sa maraming paraan, ang ating bansa ay nasa ilalim na ng poot ng Diyos. Ngunit habang tayo ay nabubuhay sa nalalapit na pag-asa ng pagdagit ng Simbahan, tayo ay dapat na maging buhay na halimbawa sa iba kung paano mamuhay sa masamang mundo na ito nang hindi nagiging bahagi nito.

- Hangga't tayo ay patuloy na puspos ng Banal na Espiritu, maaari tayong magmaniobra sa kailaliman ng pagkasira ng kultura nang walang anumang takot na maapektuhan tayo nito.
- Gayunpaman, kung pighatiin natin ang Banal na Espiritu sa pamamagitan ng pagpapahintulot sa anumang antas ng kasamaan ng mundo na makapasok sa ating buhay, mawawala ang bisa ng ating patotoo sa mga nawawala, at nanganganib din tayong mamatay kasama ng masasama maliban kung magsisi tayo sa ating mga kasalanan.
- Sa Roma 12:1-2 , ipinaliwanag ni Apostol Pablo kung paano ang mga tumatanggap kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon ay magsisilbing "asin" sa nabubulok na mundo at "liwanag" sa patuloy na nagdidilim na mundo nang hindi nagiging bahagi ng mundo. .

Bagama't ang terminong "hain" ay hindi bahagi ng Kristiyanong leksikon ngayon, ang Bibliya ay nagsasabi na ang pangunahing tungkulin ng bawat ipinanganak na muli na mananampalataya ay ang araw-araw na pagtatanghal ng kanilang sarili bilang isang buhay na hain sa Diyos.

- Ang kontemporaryong mensahe ng ebanghelyo ay, upang magkaroon ng tagumpay sa ating buhay Kristiyano, kailangan nating makakuha ng higit pa sa Diyos sa ating buhay, ibig sabihin, dapat tayong magkaroon ng magandang pakiramdam tungkol sa ating kabanalan.
- Ang mensahe ng ebanghelyo sa Bibliya ay, upang mamuhay ng matagumpay na buhay Kristiyano, kailangan nating mamatay sa ating sarili, pasanin ang ating krus araw-araw, at pahintulutan si Kristo na mamuhay sa Kanyang buhay sa pamamagitan natin.

Ibinatay ni Apostol Pablo ang kanyang panawagan sa mga kaawaang ipinakita ng Diyos sa bawat mananampalataya gaya ng tinukoy sa Roma 1-11 .

- Pagpapawalang-sala mula sa pagkakasala at kaparusahan ng ating mga kasalanan at pag-amon sa pamilya ng Diyos.
- Inalis mula sa paghatol sa Batas ng Diyos at inilagay sa ilalim ng bandila ng pag-ibig at biyaya ng Diyos.
- Nananahan ng Banal na Espiritu na nagbibigay sa atin ng katiyakan ng presensya ng Diyos, ng katiyakan ng paghirang ng Diyos, ng pagtitiwala ng proteksyon ng Diyos, at ng katiyakan ng pagbabalik ng Panginoon para sa atin.
- Ang Banal na Espiritu rin ang ating Mang-aaliw sa lahat ng ating mga pagsubok at ating Tagapagsalin para sa ating pagkaunawa sa Salita ng Diyos.
- Sinabi ni Pablo, sa liwanag ng mga awa na ito, nakaraan, kasalukuyan, at hinaharap, ang tanging makatwirang bagay na magagawa ng isang mananampalataya ay iharap ang kanilang sarili sa harap ng Diyos bilang isang buhay na hain sa Kanya, at inilarawan niya iyon bilang ating pinakamataas na gawa ng pagsamba.

Pansinin ang kaibahan sa pagitan ng relihiyon at Kristiyanismo:

- Sinasabi ng relihiyon kung *gagawin natin ito para sa Diyos , ibibigay Niya iyon sa atin .*
- Sinasabi ng Kristiyanismo na *ibinigay sa atin ng Diyos ang lahat sa pamamagitan lamang ng Kanyang biyaya, sa pamamagitan lamang ng ating pananampalataya, at kay Kristo lamang, at dahil doon, ang ating tugon ay dapat na ibigay ang ating sarili sa Kanya.*
- Ang relihiyon ay nangangailangan *ng isang buhay na sakripisyo upang patayin .*
- Ang Kristiyanismo ay nangangailangan ng *mga naniniwala kay Jesu-Kristo na mamatay sa kanilang sarili at pagkatapos ay humarap sa Diyos upang mabuhay.*

Kung ang mga Kristiyano ngayon ay nagnanais na maging walang kapintasan at inosente, mga anak ng Diyos, na namumuhay nang walang kapintasan sa isang baluktot at baluktot na henerasyon, dapat tayong lumapit sa Panginoon araw-araw at iharap ang ating sarili bilang

isang buhay na hain sa Diyos, at kasama na ang ating kaluluwa, ang ating katawan, isip, at kalooban.

1. Ang Sakripisyo ng Kaluluwa – “Kaya nga, ipinamamanhik ko sa inyo, mga kapatid.”

Tinawag ni Pablo ang kanyang mga mambabasa bilang “mga kapatid,” yaong nakinabang sa mga awa ng Diyos, yaong mga nagpahayag ng kanilang pananampalataya kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon, at ang kanilang “mga kaluluwa” ay naligtas sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos.

- Bagama't hindi tinukoy ng Bibliya ang likas na katangian ng kaluluwa ng tao, nakikita kung paano ginamit ang termino sa Kasulatan, malalaman natin na ito ay bahagi ng tao na hindi pisikal - ibig sabihin, ang isang tao ay walang "kaluluwa", ang isang tao ay "ay" isang kaluluwa.
- Sa Mateo 16:26, itinanong ni Jesus, “*Sapagka't ano ang mapapakinabang ng isang tao kung makamtan niya ang buong sanglibutan, at mawala ang kaniyang sariling kaluluwa? O ano ang ibibigay ng tao bilang kapalit ng kanyang kaluluwa?*”
- Ang kaluluwa ng bawat taong nabuhay o mabubuhay kailanman ay hindi mamamatay. Mabubuhay sila magpakailanman sa langit o impierno.

2. Ang Sakripisyo ng Katawan – “Iharap ang inyong mga katawan bilang isang buhay na hain.”

Ang katawan ay yaong naglalaman ng ating pagiging tao, na naglalaman ng ating mga pagnanasa sa laman, na nahawahan ng likas na kasalanan.

- Sa Mga Taga Roma 6-7, si Apostol Pablo ay nagbigay ng malaking detalye tungkol sa masasamang pagnanasa ng laman, na nagsasabi:
 - “*Ang inyong kaluluwa ay tinubos na ng biyaya ng Diyos, kaya't huwag maghari ang kasalanan sa inyong katawan upang sundin mo ang pagnanasa nito.*”
 - “*Huwag ninyong iharap ang mga sangkap ng inyong katawan bilang mga kasangkapan ng kalikuan sa kasalanan, kundi iharap ninyo ang inyong sarili sa Diyos bilang nabubuhay mula sa mga patay.*”
- Kapag tayo ay ipinanganak na muli, ang ating pisikal na katawan ay nagiging mga templo ng Banal na Espiritu. Dahil ang ating pisikal na katawan ay hindi pa natutubos at nahawahan pa rin ng kasalanan, naroon ang patuloy na labanan sa pagitan ng pagnanasa ng laman at ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu.
- Samakatwid, inilalagay natin ang ating pisikal na katawan sa altar araw-araw bilang isang buhay na hain sa Diyos; patay sa pagnanasa ng laman ngunit buhay sa pamumuno ng Banal na Espiritu.

3. **Ang Sakripisyo ng Isip – “*Huwag kayong umayon sa mundong ito, kundi magbago kayo sa pamamagitan ng pagbabago ng inyong pag-iisip.*”**

Tulad ng ating kaluluwa bago tayo naligtas, at tulad ng ating katawan ngayon, ang ating isipan ay nahawahan ng sumpa ng kasalanan.

- Ang apela ng kasalanan ay nagsisimula sa isip, at ang apela ay palaging nagsisimula sa kasinungalingan ng diyablo. Samakatuwid, kapag sumuko tayo sa kasalananang iyon, sa sandaling iyon, *iniisip* natin na mas matalino tayo kaysa sa Diyos tungkol sa isyung iyon, at kapag *iniisip* natin na hindi kasalanan ang ating pagsuway sa Diyos, nilinlang lang natin ang ating sarili.
- Ang pagpapanibago ng ating isipan ay ang pagpayag sa Diyos na ilabas ang bawat kasalananang inimbak natin sa ating isipan at palitan ang mga ito ng katotohanan ng Salita ng Diyos. Pagkatapos, binibihag natin ang bawat pag-iisip, sinusubok ito sa pamamagitan ng katotohanan ng Salita ng Diyos, pinanghahawakan natin ang totoo, at tinatanggi ang mali.
- “*Huwag kang umayon*” – ang mga mananampalataya ay hindi taga-sanlibutan, kaya hindi tayo dapat magbigay ng impresyon na sumasang-ayon tayo sa espiritu ng kapanahunan.
- “*Magbago ka.*” – ang mga mananampalataya ay dapat “mag-metamorphize” – isang supernatural na pagbabago mula sa loob palabas.
- “*Sa pamamagitan ng pagpapanibago ng isipan*” – ang mga mananampalataya ay dapat baguhin ang kanilang isipan sa pamamagitan ng patuloy at pare-parehong pag-aaral ng Salita ng Diyos.

4. **Ang Sakripisyo ng Kalooban – “*Upang mapatunayan mo kung ano ang mabuti at katanggap-tanggap at perpektong kalooban ng Diyos.*”**

Ang katibayan na ganap nating iniharap ang ating kaluluwa, katawan, at isipan sa Panginoon ay namatay tayo sa ating sarili, at mabubuhay ni Kristo ang Kanyang buhay sa pamamagitan natin, ibig sabihin, tinatanggap natin ang Kanyang kalooban para sa ating buhay.

- Hindi mahalaga kung saan tayo nakatira, kung ano ang tinataglay natin, o kung ano ang mayroon tayo o wala, dahil kumbinsido tayo na anuman ang mayroon ang Diyos para sa atin ay higit na mas mabuti kaysa anumang gusto natin para sa ating sarili.
- Handa ka na bang sabihin, "Panginoon, ang hangad ng aking kaluluwa ay luwalhatiin ang Diyos at purihin Siya magpakailanman?"